

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/37/2012
Identifikačné číslo spisu:	1007200387
Dátum vydania rozhodnutia:	13.12.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1007200387.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: S. H., K., zastúpeného advokátom Miroslavom Špadrným, Šárovo kolo 2/981, 153 00 Praha 5- Radotín, Česká republika, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Vázovova 2, Bratislava s pribraným účastníkom konania K. J., D., v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 7241/98-3819/98/1 zo dňa 7.8.1998, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/69/2007 -99 zo dňa 18. mája 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/69/2007 - 99 zo dňa 18.mája 2012 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bolo z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. e) OSP zrušené rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu CÚ v Žiline č. P 4913/1196-1/97/040 z 28.5.1998, ktorým bol K. J. uznaný vinným z priestupku podľa § 242 zák. č. 180/1996 Z.z. colný zákon, ktorý svojim konaním porušil zákon spôsobom podľa § 241 písm. a) colného zákona tým, že nezákonne doviezol na územie SR tovar. Zároveň bolo rozhodnuté o zhabaní tovaru vo vlastníctve žalobcu podľa § 16 písm. b) v spojitosti s § 18 ods. 1 písm. b) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Krajský súd dôvodil tým, že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a súd na takú vadu prihliadol z úradnej povinnosti. Procesné vady konania správneho orgánu prvého stupňa odvolací orgán prehliadol a vydané rozhodnutie nezrušil, ale odvolanie žalobcu zamietol. Krajský súd podrobne uviedol vytýkané vady konania na str. 4 - 7 svojho rozhodnutia s poukazom na skutkové zistenia vyplývajúce z obsahu administratívneho spisu. Krajský súd vrátil vec na nové konanie žalovanému a zároveň ho zaviazal na náhradu trov konania v prospech žalobcu.

Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný odvolání a žádal ho zrušit a věc vrátit krajskému soudu na nové konání. Podle žalovaného rozsudek krajského soudu vychází z nesprávného právního posouzení věci. Žalovaný namítá, že z důvodu nezákonnosti krajský soud zrušil jen rozhodnutí žalovaného, přičemž šlo o důvody, které žalobce v podané žalobě ani v odvolání proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu nenamítal. S poukazem na § 250j OSP je žalovaný toho názoru, že skutečnosti, které byly důvodem rozhodnutí krajského soudu nebyly předmětem podané žaloby, v mezích kterých může soud přezkoumávat správné rozhodnutí a preto bylo v daném případě přezkoumané rozhodnutí žalovaného nad rámec žaloby. Podle žalovaného nie je súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby len v prípade postupu podľa § 250j ods. 3 OSP.

Žalobca žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší soud Slovenskej republiky (ďalej aj len „odvolací súd“ alebo „najvyšší súd“), ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského soudu na základe odvolania, ktoré bolo podané osobou na to oprávnenou (§ 201 v spojení s § 250 ods. 1 O.s.p.) v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), ktoré spĺňa náležitosti vyžadované zákonom (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je takýto opravný prostriedok prípustný. Na prejednanie odvolania najvyšší súd nenariadil pojednávanie, pretože v tom nevidel rozpor s verejným záujmom, nepovažoval to za potrebné a dokazovanie nevykonával (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), a po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu a z dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) jednoducho dospel k záveru, že rozsudok krajského soudu je vo výroku vecne správny a preto je daný dôvod na jeho potvrdenie podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia krajského soudu. Zistenia krajského soudu týkajúce sa postupu v priestupkovom konaní, obsahu a doručovania písomností osobe uznanej vinnou z priestupku, vyplývajú z predloženého administratívneho spisu a sú nespochybniteľné. Ide o vady konania, ktoré mohli mať vplyv nielen na zákonnosť rozhodnutia o uznaní viny K. J., ktorého súd pribral do konania. Výslovenie viny K. J. v priestupkovom konaní vo výroku rozhodnutia je totiž súčasne aj podkladom pre rozhodnutie o zhabaní tovaru (ktorý podľa rozhodnutia priestupcovi nepatrí), preto vady konania týkajúce sa konania vo vzťahu k priestupcovi nemožno podľa názoru odvolacieho soudu posudzovať izolovane od rozhodnutia o zhabaní tovaru.

Je pravdou, že žalobca neuvádzal v žalobe skutočnosti, ktoré boli dôvodom zrušenia rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. e) OSP, čo však samé osebe neznamena, že by mal súd prehliadnuť také vady konania, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia ako celku, t.j. tak na výrok o uznaní viny za priestupok u vodiča motorového vozidla K. J., ako aj na nadväzujúci výrok o zhabaní tovaru patriaceho žalobcovi. Pre vady konania nemohol byť dostatočne zistený ani skutkový stav veci (§ 250j ods. 2 písm. c) OSP) a rozhodnutie je aj nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (§ 250j ods. 2 písm. d) OSP). Podľa názoru odvolacieho soudu právne posúdenie veci bolo predčasné.

Žalobca v podanej žalobe dôvodil nezákonnosťou rozhodnutia žalovaného pre nepreskúmateľnosť a nedostatok dôvodov rozhodnutia o zhabaní tovaru, pre nedostatočné zistenie skutkového stavu veci a nesprávne právne posúdenie dôvodnosti výroku o zhabaní tovaru. Odvolací súd dospel k záveru, že žaloba (podaná v roku 1998) je dôvodná. Preto odvolací súd, aj pokiaľ krajský súd neuviedol vo výroku rozhodnutia všetky zákonné ustanovenia pre zrušenie rozhodnutia, nevidí dôvod na zrušenie rozhodnutia krajského soudu, ako to žiadal v odvolaní žalovaný, ale dospel k záveru, že podľa § 219 ods. 2 OSP doplní dôvody zrušenia rozhodnutia žalovaného v medziach žaloby.

V nadväznosti na uznanie viny K. J. z priestupku (bez uloženia sankcie a pri konštatovaní nevedomej nedbanlivosti priestupcu) je výrok o zhabaní dovezeného tovaru vo "všeobecnom záujme" bez uvedenia dôvodov v prvostupňovom rozhodnutí nepreskúmateľný a uvedený nedostatok neodstránil ani odvolací orgán. Okolnosti prípadu, tak ako sú uvedené vo výpovedi priestupcu, vodiča motorového vozidla, nevylučujú tvrdenia žalobcu, že tovar bol uložený - uskladnený v motorovom vozidle, ktorý patrí inému

majiteľovi a tento dal príkaz k použitiu vozidla na cestu do SR. Odvolací súd dospel k záveru, že výsluchom majiteľa vozidla bolo možné overiť dôvody, pre ktoré bol tovar prevezený na územie SR a vyvrátiť alebo potvrdiť okolnosti tvrdené vodičom vozidla, že o tovare vo vozidle nemal vedomosť resp. že sa vývoz uskutočnil bez vedomia majiteľa tovaru, podľa tvrdenia žalobcu "omylom". Rozhodnutie žalovaného postráda zdôvodnenie zhabania tovaru aj z hľadiska posúdenia podľa § 18 ods. 2 v spojitosti s § 15 ods. 2 zákona o priestupkoch, t.j. z hľadiska proporcionality uloženého ochranného opatrenia .

Žalobcovi v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.